

■ Broda Balázs

Iskola/kollégium neve:

Földes Ferenc Gimnázium Miskolc
Teleki Tehetséggondozó Kollégium (2007-2012)

Versenyeredményei:

OKTV kémia döntő 7. hely (2012)

OKTV fizika döntő 5. hely (2012)

OKTV matematika döntő 2. hely (2012)

Nemzetközi Magyar Matematikaverseny 1. díj (2011)

Vermes Miklós Nemzetközi Fizikaverseny 2. hely (2010)

Szőkefalvi-Nagy Gyula Matematika Emlékverseny 1. hely
(2011, 2012)

AJTP Matematika Verseny 1. hely (2008, 2010, 2011)

Békésy György Emlékverseny 1. hely (2011)

Tanulmányok:

Eötvös Loránd Tudományegyetem Budapest / Kémia bsc

Iskolában

Nagyon kevesen mondhatják el magukról Magyarországon, hogy az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny döntőjében három különböző tantárgyból is ugyanabban a tanévben az első tíz közé kerülnek. Önnek ez sikerült, 2012-ben matematikából második, fizikából ötödik, kémiából hetedik helyezett lett. Ehhez az eredményhez a tehetségen és kitartáson kívül motivációra és támogató tanárookra is szükség lehetett.

Így van, és én mindig megtaláltam a számomra megfelelő motivációt. Sokat köszönhetek versenytársaimnak, barátaimnak, tanárainak, és persze a családomnak, akik mindig segítettek céljaim elérésében, és ezáltal nem hagyták, hogy csökkenjenek az ambícióim. Ezen felül az is motivált, hogy szeretnék minél többet tudni, és jobb lenni a versenytársaimnál.

Sem az előbb említett, sem a nemzetközi versenyeredményeim nem születtek volna meg, ha nem állnak mögöttem kitűnő tanáraink, akik mind szakmailag, mind emberileg sokat hoztattak mindehhez. Nagyon sok lehetőséget kaptam tőlük, hogy alakíthassam a „karrieremet”. Köszönettel tartozom Gregáné Hursán Zsuzsa tanárnőnek, aki mindig is nagy kitartással bátorított a különböző versenyeken való részvételre; Vass

Iván tanár úrnak, aki a matematika területén számos új dologgal ismertetett meg, ami nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a természettudományok megannyi területéhez biztos matematikai alapjaim legyenek. Ezt követően Endrész Gyöngyi tanárnőnek és Nyéki Attila tanár úrnak, akik a kémiai tudásomat alapozták meg.

Szavaiból úgy érzem, jó szívvel gondol vissza középiskolájára.

Így van, a Földes Ferenc Gimnázium egy kiváló hely azoknak, akik nemcsak szakmailag, de kulturálisan és emberileg is szeretnének sok-sok új ismeretre szert tenni és megalapozni egyetemi, majd későbbi éveiket.

Ez az Ön esetében a kémia, a vegyészet. Hogy esett éppen erre a területre választása?

Már általános iskolás koromtól kezdve azt volt a célom, hogy vegyész legyek, egyrészt azért, mert szerettem/szeretem ennek a szakmának minden csínját-bínját, másrészt az országnak, a világnak szüksége van jól képzett szakemberekre, és szeretném én is ezeknek a számát gyarapítani.

Melyik az említett általános iskola és hogy került onnan a Földes Arany János Tehetséggondozó Programjába?

Hollóházán lakom, általános iskolai tanulmányaimat is e kis faluban végeztem az Istványi Ferenc Általános Iskolában. Nővérem már ennek a programnak a tagja volt néhány éve, amikor az én felvételemre sor került, ezáltal jól ismertem a programot, és nagyon megtetszett nekem.

Milyen volt beilleszkedni egy teljesen új környezetbe?

Eleinte nehéz volt megszokni a nagyváros rohanó életét, de aztán beletanultam az ottani létbe. Elég hamar jól kiismertem magam, s ezen felül megismertem egy ilyen hely előnyeit is, a hátrányok mellett. Az osztálytársaim is hasonló helyzetben voltak, ezáltal mindennapos volt a kölcsönös segítség.

Milyenek voltak a mindennapok?

A „szürke” hétköznapiak egyáltalán nem voltak szürkék... Sok-sok új élménnyel gazdagodtam minden nap, új barátokra, új tudásra tettem szert, ami hozzájárult ahhoz, hogy gyönyörű emlékeim vannak erről az időszakról.

Mi hiányzik legjobban a középiskolás évekből?

Leginkább talán az osztálytársaim hiányoznak, a bentmaradósok felejthetetlen élményei. A sok-sok közös program, az éjszakán át tartó beszélgetések, játékok. Természetesen még sok mindent kiemelhetnék, de leginkább fontosnak a középiskolában megszerzett barátaimat tartom.

Az a tapasztalat, hogy tinédzserkorban az ember egyre kevesebb időt tölt tanulással és egyre többet barátokkal. Ön viszont számos versenyen vett részt, nem ment a tanulás, a siker a barátságok rovására?

Számos barátot szereztem a középiskolai éveim alatt, és nehéz volt időnként a tanulásra szánni az időt valami jó szórakozási lehetőség helyett. De a céljaim eléréséhez szükségem volt a tanulásra, és mindig pontosan tudtam, hogy mennyi idő szükséges a megfelelő ismeretek elsajátításához, céljaim eléréséhez.

Azért jutott idő kikapcsolódásra is?

Az embernek arra van ideje, amire szán – ezt vallom én is. Gyakorta sikerült időt szánni azokra a dolgokra, amiket szerettem csinálni. Első éveim alatt szabadidőm

jelentős részét barátaimmal töltöttem (fociztam a kollégistákkal, beszélgettem osztálytársaimmal), majd barátnőm megismerése után időm jelentős részét arra áldoztam, hogy vele lehessek.

És emellett fest és fafaragással is foglalkozik szabadidejében. Nagy szerencse és nagy felelősség, ha valaki ennyi mindenben tehetséges. Már utalt rá, hogy tanárai segítették tehetsége kibontakoztatásában, segített ebben a családjában is?

Igen az iskolában tanító tanárok mögöttem álltak és megadtak minden segítséget ahhoz, hogy kibontakoztathassam a tehetségemet. A szakkörök vagy éppen az osztálytársakkal töltött délutáni foglalkozások szintén a középiskolai életem befolyásoló részévé váltak. És igen, szerencsére mindig számíthattam szüleim segítségére, megértésre, ha problémáim akadtak. Nővérem is sokat segített nekem a tanulmányaim során.

Az Arany János Tehetséggondozó Program nagyon sok lehetőséget nyújt az itt tanuló diákoknak, Ön mit emelne ki ezek közül? Jelenlegi tanulmányaiban mit kamatoztat leginkább?

Az országunk megismerését egy kiváló társasággal, s ezáltal az általános műveltségünk fejlesztéséhez nyújtotta lehetőségeket emelném ki. Azért ezt, mert sokunk anyagi helyzete, körülményei nem engedhették volna meg számunkra azt, hogy ilyen csodálatos helyekre eljussunk, ennyi ismerettel gazdagítsuk tudásunkat (ráadásul egy ilyen jó társasággal). Az AJTP-ben megszerzett tudás, műveltség részét képezi mindennapi életemnek. A nyelvvizsga, az ECDL vizsga és a jogosítvány természetesen szintén sokat segítséget jelent számomra a tanulmányaim elvégzéséhez.

Milyen tanácsot adna a mostani AJTP-s diákoknak?

Becsüljék meg, hogy egy ilyen kiváló program részesei lehetnek, és legyenek rá büszkéek, hogy ők is AJTP-s diákok, akárcsak mi voltunk valaha. Természetesen használják ki a program által nyújtotta lehetőségeket, és küzdjenek a céljaik elérése érdekében.

Elmondaná, hogy most mivel foglalkozik?

Jelenleg kémiát tanulok az ELTE-n, ezáltal a hétköznapi életem nagy részét tanulással töltöm, új ismeretek megszerzésével. Emellett elektrokémiai laborban kezdtem el a kutatásomat a későbbi OTDK dolgozat megírásához.

A középiskola után nehéz volt az egyetem?

Egyáltalán nem volt nehéz: néhány vizsgára sokat kellett készülni, meg kellett küzdenem pár zh-val az első évem során, de kellő kitartással és szorgalommal elérhetőek a kiváló osztályzatok. A középiskolában már jól bevált munkamorál itt is sikerek eléréséhez vezet, a Földesben megtanítottak arra, hogy törekedjek az anyag minél precízebb elsajátítására, és ez az egyetemen is nagy előnyömmre vált már, és minden bizonnyal a jövőmben is nagy hasznát fogom venni.

Sikerült megvalósítani a kitűzött céljait a középiskola után?

Még csak egy bő év telt el, hogy „elhagytam” a középiskolámat, így nem sok cél eléréséről adhatok számot. Sikerült felvételt nyernem az általam célul kitűzött egyetemre, kiváló eredményekkel zárnom az első és a második félévet, valamint új barátokat szerezni, és leginkább megőrizni a kiváló kapcsolatomat barátnőmmel. Nem tudom, mit kívánhatna még egy egyetemista, mint kiváló jegyeket, hűséges barátokat és egy szerető barátnőt...

Önt nagyon tudatos fiatalembernek ismerem, bizonyára vannak már tervei a jövőre.

Közeli terveim közé tartozik a BSc, majd az MSc. elvégzése kiváló eredménnyel, s ha a sors is úgy akarja, akkor egy doktori cím megszerzése.

Távolabbi terveim, hogy elhelyezkedjek a szakmában, vagy mint kutató, vagy mint iparban dolgozó. Természetesen szeretném, hogy egy szerető feleség, egy szép ház, autó és aranyos gyermekek is a jövőbeli életem részét képezzék majd.

Mit érez a legnagyobb ajándéknak azok közül, amit a program adott Önnek?

A program által gyönyörű helyekre juthattam el, ahova egyébként nem lett volna lehetőségem. A jogosítvány, nyelvvizsga megszerzését szintén köszönhetem az AJTP-nek. Sok-sok embert ismerhettem meg a program által, akik közül jó néhányan a barátaim lettek, és mind a mai napig kitartanak mellettem. Összefoglalva legnagyobb ajándéknak azt érzem, hogy felkaroltak, és segítettek a tehetségem kibontakoztatásában... Köszönöm!!!

Az ELTE-n